Издание на Университета за национално и световно стопанство

Вестник на УНСС

www.unwe.bg
БРОЙ 664
декември 2022 г.

НАСЛЕДНИК НА ВЕСТНИК „СТУДЕНТСКА МИСЪЛ“ (1920 г.) И НА ВЕСТНИК „ИКОНОМИСТ“ (1954 г.)

„Извън обектива“

Тя е от хората, които не се отказват

На стр. 3

Нова година, нови възможности

Зам.-ректорът по учебната дейност за предстоящите съвместни програми

На стр. 4

Спортът 2022

Шампиони сме във футзала, бадминтона и спортното ориентиране

На стр. 11

Анкета

Какво и къде ядем, когато сме на лекции?

На стр. 12

Общото събрание оцени високо дейността на ректора

Нашият университет проведе Общото си събрание. На него бяха обсъдени и приети годишният доклад на ректора проф. д-р Димитър Димитров за състоянието и резултатите от дейността за периода декември 2021 г. – декември 2022 г., отчетът за дейността на Контролния съвет за същия период и промени в Правилника за дейността и в правилата за избор на органи.

На сцената в аула „Максима“ бяха ректорът проф. д-р Димитър Димитров, председателят на Общото събрание проф. д-р Лалко Дулевски, председателката на Контролния съвет проф. д-р Даниела Фесчиян, председателката на Съвета на настоятелите доц. д-р инж. Лиляна Вълчева, както и зам.-председателите на Общото събрание проф. д.н. Пенчо Пенчев и проф. д-р Емил Асенов.

В изказването си ректорът наблегна на промяната, извършена през последните години - финансовата стабилизация на университета, стимулирането на академичното израстване, публикационната дейност и материалното благополучие на неговите преподаватели и служители. „Това беше постигнато главно с прилагане на консервативна политика при назначаване на персонала, съвместяване на длъжности, свиване на дейности, енергийна ефективност и усъвършенстване начина на провеждане на обществени поръчки“, отбеляза той.

Проф. Димитров изтъкна и положените усилия за запазване нивото на студентите от 2018 и 2019 г. Той припомни, че държавната поръчка за миналата година е била намалена с около 40%. Тогава ръководството е предприело редица мерки, за да се компенсира това сериозно намаление – промяна в начина на кандидатстване, стимулиране на платеното обучение, възможност за избор на специалност още от първи курс и най-вече увеличаване на бройката за платено обучение. В момента то съставлява една трета от приема.

За запазване нивото на студентите са спомогнали и добрата онлайн комуникация на сайта и в социалните мрежи, Дните на отворените врати и усиленото рекламиране на бакалавърските и магистърските програми. Според проф. Димитров „не е достатъчно само да се мисли, че интересът към УНСС традиционно е голям, защото конкуренцията вече е огромна“. Положени са усилия от целия екип, както и от Учебната дирекция за подобряване процеса на кандидатстване и на обслужване на кандидатите. Направени са промени в правилника, за да може да се кандидатства по различен начин, например с олимпиади. Разработена е система за кандидатстване онлайн и близо две трети от кандидат-студентите през последната година са кандидатствали по този начин. Мнението на ректора е, че това е голяма стъпка към улесняване процеса на кандидатстване.

Сред изтъкнатите подобрения в учебната и социалната среда бяха изброени повишената сигурност в общежитията чрез видеонаблюдение и нов пропускателен режим, начинът на почистване, преговорите за намаляване на студентските наеми, онлайн кандидатстването и записването, стартът офисът за студенти, бизнес академиите с организации и министерства, електронните документи – студентска книжка и уверение.

Накрая ректорът очерта двата приоритета, които нашият университет трябва да развие. Единият е изследователската и публикационната дейност, а другият – интернационализацията на изследванията и обучението и привличането на чуждестранни студенти и преподаватели. „Предстои да развием тези стъпки. Трябва да положим всички усилия. Насърчавам ви да тръгнем в тази посока. Мисля, че първите резултати, особено за 2022 г., са налице“, заключи ректорът.

Общото събрание прие единодушно и отчета на Контролния съвет (КС), представен от неговата председателка проф. д-р Даниела Фесчиян. Тя посочи, че през отчетния период КС е работил за изпълнение на своите функции като гарант на законосъобразността на актовете на ръководните органи на университета и действията на неговия академичен състав от студенти и докторанти. Проф. Фесчиян каза още, че КС счита, че извършената работа през третата година на неговия мандат е продължение на установените добри практики на контролната дейност и основа за нейното развитие и подобряване.

Заедно се справяме отлично

Проф. д-р Димитър Димитров, ректор

Сигурен съм, че всеки един от Вас ще има повод да изпита дълбоко чувство на лично удовлетворение от постигнатото през 2022 година и ще пристъпи в Новата 2023 година с очакване и стремеж за повече щастливи моменти, успех и нови постижения.

Благодаря Ви за упоритата работа, за Вашата ангажираност и отговорност за постигане на напредъка и издигане авторитета на нашия университет. Доказахме, че заедно винаги се справяме отлично и можем повече.

Искрено вярвам, че ни очаква една отлична година, в която да се радваме на положените усилия. Пожелавам Ви 2023 година да донесе още повече хъс, ентусиазъм и откривателски дух. Мечтайте смело и постигайте с лекота мечтите си. Знанията и опитът са най-големят човешки капитал. Нека през 2023 година успеем да обменяме тези знания със световния научен елит.

Нека Новата година да донесе здраве и мир за всички! Да е благодатна, творческа и пълна с добри идеи!

Да има почтеност, благородство и искреност в отношенията ни.

Да се родят нови мечти, нови приятелства, нови възможности и нови красиви предизвикателства.

Удря ли токът по джоба на студентите?

Оплаквания от високи сметки за тока в общежитията повдигнаха темата за ценообразуването му. В някои блокове електромерите са поставени на етаж, докато в други – на стая. Питаме се дали на това се дължи разликата в сметките и ако е така, защо едни студенти са ощетени, а други не. Електричеството в общежитията се отчита като промишлено, въпреки че не се използва за производство. А това води до допълнителното му оскъпяване. Събрахме някои от най-важните въпроси за високите разходи от последните месеци. И ги задаваме на проф. д-р Цветана Стоянова, зам.-ректор по институционално и бизнес сътрудничество и студентски политики, и Пламен Пенев, изпълнителен директор на поделение „Студентски столове и общежития“.

Проф. Стоянова: „Няма да има големи разлики в сметките на студентите през този отоплителен сезон“

Директорът на ПССО Пламен Пенев уверява, че в общежитията са взети всички възможни енергоспестяващи мерки

Защо общежитията се таксуват по тарифа за промишлен ток?

Проф. Цветана Стоянова: Това е много често задаван въпрос. Проблемът е, че университетът като образователна институция се явява небитов потребител. Пратихме писмо до министър-председателя Гълъб Донев и министъра на енергетиката Росен Христов. Те ни отговориха, че няма как да бъдем възприемани като битови абонати, тъй като и университетът, и дванайсетте общежития потребяват електроенергия в много големи количества. Уведомиха ни, че закупуваната от нас електроенергия не е предназначена за удовлетворяване на обичайните нужди на домакинствата, а се използва за нашата обществена функция и законоустановена дейност. За да бъдат облекчени за високите цени, всички небитови абонати могат да се възползват от програмата на правителството за компенсация на такива. Това е някаква утеха за нас, която ще продължи до април 2023 г.

Как се проследява потреблението?

Пламен Пенев: В четири от блоковете студентите плащат електроенергия на обща база. В останалите всяка стая има отделен електромер. На практика някои плащат по 300 лв., а други – по 20 лв. Много зависи от това какви уреди използват. Тези, които живеят в блоковете с общи електромери, може би са по-удовлетворени. Там токът на целия етаж се събира и се разпределя поравно на броя живеещи на етажа. Докато стаите, в които има електромер, плащат това, което изразходват. Цената все пак е еднаква за всички. В семейните общежития – 55 „г“, 55 „в“ и 61 „а“ – живеят доста деца и за отглеждането им се изисква голямо количество ток. Дори блокът да е добре изолиран (каквато е 55 „г“, защото е изцяло реновиран), потреблението е почти същото като преди. Всички енергоспестяващи мерки са взети. Тепърва ще видим какъв ще е резултатът.

Проф. Цветана Стоянова: Всички общежития са със сменена дограма и изолация. Единствената разлика във въпросния изцяло ремонтиран блок е, че освен основните нужди за комфорт са сменени и всички електроинсталации и щрангове. Обзаведен е с най-новите мебели и най-добрата санитария. Дори вратите са пожароустойчиви. Това допринася допълнително за добрата топлоизолация.

Сметки на студенти от бл. 23 „а“, бл. 24 и бл. 53

година	месец	наем (в лв.)	ток (в лв.)	вода (в лв.)	общо (в лв.)
2022	декември	65	32,57	7,47	105,04
		65	9,33	9,86	84,19
		60	17,9	11,73	89,63

Кой доставя ток на университетската база?

Проф. Цветана Стоянова: Небитовите абонати трябва да използват посредници между производителите на ток и клиентите, в нашия случай студентите. За тази цел университетът провежда обществена поръчка. През последните месеци доставчикът се смени неколкократно, тъй като и цените постоянно се меняха. А при обществена поръчка се работи с фиксирани суми. На последната такава поръчка беше избрана фирмата „Електрохолд“. Тя е обща както за университета, така и за общежитията. А по отношение на отоплението ползваме услугите на „Топлофикация – София“. Няма друг доставчик.

Как предвиждате да премине отоплителният сезон?

Проф. Цветана Стоянова: Очаквам същата програма за подпомагане на студенти и докторанти, която Министерството на енергетиката предостави за януари, февруари, март и април тази година. Отпуснаха се средства за компенсиране на високите цени. Раздадохме по около 36 лв. помощ на студентите за сметките, които бяха платили през тези месеци.

Наблюдавам, че в последно време цените на електроенергията се стабилизират. С компенсациите, които Министерският съвет е гласувал за небитовите абонати, и ако Министерството на енергетиката отпусне подобна като миналогодишната помощ, смятам, че няма да има големи разлики в сметките, които студентите ще платят през този отоплителен сезон.

Въпросът с „Топлофикация – София“ е малко по-сложен, тъй като цените се вдигнаха с 40%. През миналата година плащахме средно до 130-150 хил. лв./месечно за парно. А сега най-вероятно ще отидем докъм 200 хил. лв. Цената за тази услуга не е включена в наемите. Сумата се отделя от бюджета на поделението. Студентите плащат само количеството студена вода и ток, които са потребили. Най-вероятно бюджетът на поделението ще се натовари. Но стремежът ни е да осигуряваме максимален комфорт на студентите.

Пламен Пенев: Ако има натоварване на бюджета на поделението, това неминуемо ще рефлектира върху битовата база на общежитията, ремонтите на стаи и бани. Ние сме организация, която планира своя бюджет година за година. Всяко едно негово надвишаване рефлектира върху всичко останало. Но ако се наложи такова нещо, ще се обърнем към председателя на Националното представителство на студентските съвети и към министър-председателя и ще потърсим варианти.

Предприемат ли се мерки за пестене на топлина?

Пламен Пенев: В осем от общежитията, а съвсем скоро и във всички, има монтирани датчици за топлоподаване. Когато температурата навън се вдигне над 16°, парното спира. Опитваме се да намалим потреблението и подаваната топла вода от „Топлофикация – София“. Санирането и новата дограма също помагат за добри енергоефективни мерки.

Попитахме „Електрохолд“ – фирмата доставчик на електроенергия за нашия университет, защо сумите, които студентите плащат, толкова се различават. Оттам ни отговориха, че те само отчитат количеството изразходван ток. А то се таксува въз основа на сключения с нашия университет ценови договор. От фирмата казаха още, че не могат да ни обяснят защо електромерите в блоковете са разпределени по този начин. Това се е случило, преди да започнат да доставят на нашия университет. Направихме и няколко опита да се свържем с „Топлофикация – София“, за да разберем причината за 40-процентното увеличение на таксите. Но така и не получихме отговор.

Проф. д-р Цветана Стоянова и Пламен Пенев работят в екип за подобряване живота на студентите заедно с доц. д-р Драгомир Стефанов, главен секретар по социално-битовите въпроси на учащите (той не успя да присъства на интервюто). Тримата работят по изпълнение на стратегията за развитие на поделение „Студентски столове и общежития“ през периода 2021–2026.

СИМОНА БАБАЛИЙСКА

Принос на ПССО за подобряване условията в общежитията през последните осем месеца:

- ремонтиране на десет стаи и на общите части в бл. 9;
- цялостно обновяване на около 130 бани;
- подмяна на мебели в бл. 53 „б“;
- обзавеждане на читалнята в бл. 53 „б“;
- машинно почистване на общите части на общежитията;
- разширяване на видеонаблюдението в блоковете;
- изграждане на денонощен видеоцентър;
- наемане на специализирана охранителна фирма с вечерен патрул.

Повече информация относно дейността на ПССО може да прочетете на техния сайт: QR КОД

„ИЗВЪН ОБЕКТИВА“ С ПРОФ. КОВАЧЕВА:

Харесвам хората, които устояват докрай

Проф. Ковачева с рицарския орден на Британската империя

„В университета проф. д-р Диана Ковачева е преподавател по международно право. Извън него е омбудсманът на страната ни.“ В това издание на рубриката тя ни разказва как преминава един неин ден като обществен защитник. А като младоженка дава съвети за стабилна връзка.

Коя е проф. Ковачева извън университета?

– На първо място съм юрист. Това е от изключително важно значение за мен. Иначе съм омбудсман, майка, съпруга и приятел. Така че всички социални роли на жените ги имам и аз.

Най-щурият момент от студентския ви живот?

– Завърших Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Бях в много силна група. Ходехме рано сутрин между 5 и 6 ч. за изпит, който започваше в 9, и правехме списък на поредността на идването, за да можем да влезем първи. Тогава всяка група имаше по един ден, в който да бъде изпитана. Така че имаше достатъчно време за всички. Но всеки се опитваше да влезе пръв.

Отделно си спомням как един от моите любими преподаватели – проф. Пламен Киров, който тогава беше асистент, ни изгони от едно упражнение. Всеки път започваше с въпроса: „Какво правихте на лекции?“ И понеже бяхме убедени, че той знае и нарочно ни пита, един път решихме да не му отговаряме нищо. След като мълчахме десет минути, той каза да отидем да пием по едно кафе и другия път да дойдем подготвени. После разбрах, че няма как асистентът да знае какво се е случило на лекциите, защото преподавателят е на различно място с всеки поток. Той искрено ни е питал докъде сме стигнали с материала. Но човек трябва да узрее, за да разбере отсрещния.

Най-комичната ви ситуация като преподавател?

– Преподавам дисциплини, които не са много забавни. Най-интересни за студентите са дипломатическото и консулското право. Много се забавляват с привилегиите и имунитетите на посланиците. Иначе рядко има комични ситуации. Стремя се да предпазвам студентите от това да изглеждат смешно един ден, когато вече ще са юристи. Обръщам им внимание на терминологичните разлики, защото юристите работят с прецизна терминология.

Как протича един ваш ден като обществен защитник?

– Всеки ден е различно, защото дневният ред на омбудсмана се определя от хорските жалби, които постъпват. През миналата година 65 000 души са се обърнали към институцията. Можете да си представите какво многообразие от жалби е това.

Има много теми, които ме ангажират. Всеки ден изпращам поне по няколко препоръки. Тоест работата на омбудсмана е свързана със срещи с хора и институции. Всяка жалба минава през мен, аз я прочитам, добавям нещо, променям я. Така че работата ми е много динамична.

Ако вие трябваше да потърсите такъв, какъв казус щяхте да му възложите?

– Всеки човек се обръща към омбудсмана заради собствен въпрос. Така че аз, като обущаря, който винаги ходи бос, не стигам дотам да търся решение на собствените си проблеми. Но в интерес на истината, като потребител на услугите на „Топлофикация-София“ със сигурност щях да се оплача от тях. Смятам, че хората са сериозно ощетени, включително заради плащането на сградна инсталация. Между другото има такива, които се обръщат към мен не по собствен въпрос, а с общозначим проблем, което е достойно за уважение.

На кого се възхищавате?

– За мен пример в живота са хората, които не се отказват да отстояват това, в което вярват. Има много такива, затова е трудно да кажеш, че това е човекът. Аз съм от хората, които упорстват. В един момент си давам сметка, че наистина не трябва да се отказвам. Точно когато съм решила, че вече няма никакъв шанс, се случва нещо. Харесвам хората, които устояват докрай. Въпреки че това никак не е лесно в много случаи.

#QUIZ

1. От последователност или непредсказуемост се нуждаете в живота си?
– Комбинация от двете. Аз съм доста последователна. Обаче работата на омбудсман изисква да разчупиш плана, който си подредил.

2. На разума или на чувствата си се осланяте обикновено?
– Винаги на интуицията си.

3. Лесно ли прощавате?
– Забравям повечето неща. Никога не се връщам назад. Явно прощавам лесно. Освен ако някой много дълбоко ме е наранил. Тогава просто изтривам човека от живота си.

4. У дома или на заведение отбелязвате личните си поводи?
– Случвало ми се е да празнувам и вкъщи, и навън, най-често в семеен кръг.

5. Красив или практичен подарък предпочитате да получите?
– Никога не съм била практична в живота. Харесвам красивите неща.

Наскоро се омъжихте. Кое е най-важното за стабилна връзка?

– Да срещнеш човека, с когото ще се чувстваш щастлив и обичан. Аз вярвам в теорията за половинките. Може би можеш да срещнеш повече от една половинка в живота си. Но за да имаш добра връзка, трябва да избираш битките, в които да влизаш. Да гледаш по-леко на нещата и да даваш повече свобода на другия, за да може и за теб да остава.

Любовта е вдъхновение. Когато обича, човек работи повече. Любовта дава смисъл на всичко, което правиш. Не може без нея. И то не само към мъжа, който е до теб. Любовта към животните също дава сили. Аз съм голям техен любител. Вкъщи винаги сме имали някакво животинче. „Любовта ще спаси света“, така казват. Съгласна съм.

Удостоена сте с орден лично от кралица Елизабет II. С какво заслужихте това признание?

– Това е рицарският орден на Британската империя, изключително престижна награда. Беше ми връчена заради работата ми като дългогодишен директор на Transparency International – международна организация, която се занимава с борбата с корупцията. А и за работата ми като министър на правосъдието. За мен беше голяма изненада и чест, че са забелязали дейността ми. В моменти като този, когато някой е забелязал усилията, които си положил, си даваш сметка, че всички трудности, през които си минал, имат смисъл. Спомням си, че на официалната церемония бяха събрани много колеги. Обърнах се към тях и им казах, че сега е моментът да спра и да се зарадвам на това, което съм направила дотук, защото утре започвам отначало.

СТЕФАН БОРИСОВ

МУЗИКАЛНИЯТ ТОП 5 НА ПРОФ. КОВАЧЕВА:

1. ДЖОРДЖ МАЙКЪЛ. Заклет фен съм му от дете. Много харесвам гласа му, музиката, която прави.

2. ШАРЛ АЗНАВУР.

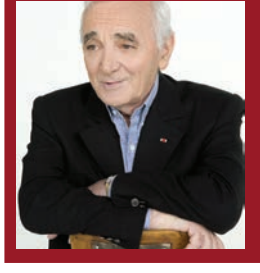

3. DEPECHE MODE. Винаги, когато чуя тяхна песен, се връщам назад към времето, когато им бях луд фен.

4. БИЛИ АЙДЪЛ.

5. METALLICA.

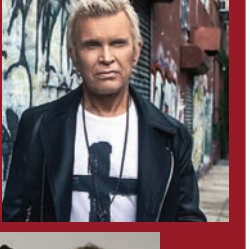

Нова година, нови специалности и магистратури

Редица съвместни програми на нашия и други български и международни университети ще бъдат достъпни за кандидат-студентите от следващата година. Представя ни ги новият зам.-ректор по учебната дейност – проф. д-р Матилда Александрова-Бошнакова.

В приема през януари 2023 г. присъства първата по рода си в България двойна магистратура по бизнес администрация (Double Executive MBA Programme). Тя е резултат от партньорството между нашия университет и американския Northern Illinois University (NIU). Обучението ще се води на английски език от преподаватели и от двете страни. Обхваща съвременна проблематика в области като дигитална трансформация, лидерство, предприемачество, екологично и социално управление и др.

За летния семестър на тази учебна година може да се кандидатства и за хибридните магистратури „Бизнес иновации и мениджмънт с преподаване на английски език“, „Стратегически маркетинг“, „Екологично предприемачество“, „Управление на продажбите в търговията“, „Стандартизация и счетоводен анализ в публичния сектор“ и „Спортен бизнес“. Те са плод на сътрудничеството на нашия университет със Стопанска академия „Д. А. Ценов“ – Свищов, Бургаския свободен университет и Националната спортна академия.

Проф. Александрова-Бошнакова: „Мисията на УНСС е да обучава лидерите на утрешния ден, като им помага да формират знания и умения за професионалната им реализация чрез иновативни и интердисциплинарни специалности.“

Нова магистратура „Мултимедийна журналистика“ и утвърдената „Връзки с обществеността“ са разработени в професионално направление „Обществени комуникации и информационни науки“. Обучението по първата се планира да започне още през тази учебна година с прием през януари 2023-та, а по втората – от следващата.

Отново от учебната 2023/2024 година студентите ще имат възможност да се обучават и в съвместни бакалавърски специалности с БСУ и СА „Д. А. Ценов“ – Свищов, а именно „Международни икономически отношения“ и „Бизнес икономика с преподаване на английски език“. Предвиждат се и различни бакалавърски програми в професионалните направления „Информатика и компютърни науки“, „Педагогика“ и „Филология“. Те включват „Педагогика на обучението по икономика и информатика“, „Компютърна обработка и анализ на данни“ (Data Science), „Киберсигурност и електронно управление“ и „Приложна лингвистика“.

Проф. Александрова-Бошнакова уверява, че изборът на всяка една от разработените и утвърдени специалности не е случаен. Той е направен след внимателно проучване на трудовия пазар и на тенденциите в търсенето на професии. Поставен е акцент върху специфичните знания и умения, от които работодателите се интересуват и които са важни за реализацията на младите хора. Обучението по всички нови програми ще започне присъствено. Но с натрупването на учебни ресурси, след втората година ще може да се въведе и дистанционна форма.

АЙЛИН ДРИКОВА

Кино с кауза

Академичната ни общност се обедини около помощта за дете в нужда

Студентският съвет инициира киновечер с благотворителна цел в нашия университет. За прожекцията беше избран българският игрален филм „Петя на моята Петя“ с режисьор Александър Косев. А събраните от продажбата на билети средства бяха дарени на Емил Чапкънов, за да може да бяга и скача като другите деца. Каузата спечели подкрепата на академичната ни общност. Всички места в най-голямата зала, аула „Максима“, се разпродадоха. Събраната сума достигна 10 198,34 лева.

Илиян Чабуклийски: „Наша цел е да популяризираме качествените български филми сред студентите на университета“

Албена Павлова: „Благодаря за възможността да се уверя, че концепцията „Предай нататък“ е не просто възможна, а и насъщна за все повече хора“

Начало на вечерта даде Ангел Стойков, председател на Студентския съвет. Той благодари на присъстващите за показаната от тях съпричастност към човешката болка. Ректорът проф. д-р Димитър Димитров също изказа похвалата си. По време на прожекцията на сцената бяха поставени две урни и зрителите можеха да дарят сума по избор. Сред тях бяха продуцентът на филма Николай Урумов и две от актрисите – Нели Димитрова и Албена Павлова. Присъстваха още ректорското ръководство и Даниел Парушев, председател на Националното представителство на Студентските съвети.

Специално пред „Вестник на УНСС“ Албена Павлова сподели, че ѝ е невъзможно да пропусне дори една минута, изпълнена със съпричастни млади хора. За нея подобни инициативи са сред най-качествените преживявания. Актрисата определя себе си като човек, който винаги е имал нужда да се чувства част от общност, която е движена от осъзнатост.

Тя ни разказа как се е запознала с положението на Емил благодарение на Студентския съвет. Трябвал ѝ е точно един двуминутен разговор, за да се включи в благотворителната кауза. Според Албена Павлова „Петя на моята Петя“ не само разказва история, а и възпитава в ценности като човечност и солидарност. Тя мисли, че организаторите на инициативата са видели именно това във филма, както и вярата в окончателната победа на доброто. Актрисата разсъждава така: „Това е възможност да проявим най-доброто в себе си. Идеята да сме „съучастници“ в помощта за Емил се поражда съвсем естествено.“ Самата тя не вижда нищо по-смислено от това младите хора да бъдат подкрепяни, като подчертава: „Не личните им качества, а усилията им да осъществят кауза.“

За инициативата за благотворителната киновечер разговаряхме с Илиян Чабуклийски, председател на Комисията на Студентския съвет по социално-битовите въпроси на учащите. Той сподели, че от Съвета разбират за Емил Чапкънов в разговор с журналиста Николай Кънчев. А филма „Петя на моята Петя“ избират заради посланието, че човек не трябва да се отказва, в колкото и трудна ситуация да се намира, и връзката му с каузата на малкия Емил. Друга причина е популяризирането на творчеството на Петя Дубарова.

Още като съвсем малък на Емил е поставена диагнозата „Вътрешна хидроцефалия“. Това заболяване му пречи да ходи нормално. По-късно му откриват и статична церебрална парализа, изразена отдясно. Детето вече е претърпяло няколко операции, но десният му крак все още е изкривен. Родителите му са се свързали с болница в Турция. Надяват се лекарите там да успеят да помогнат на сина им. Обаче лечението струва 45 000 лв.

Академичната ни общност успя да събере 10 198,34 лв. Това е два пъти повече от първоначално поставената цел. Според Илиян Чабуклийски съпричастността е обединяваща и нашият университет го доказва многократно с това, че студентите винаги са готови да се включат в дадена кауза. „Възможността да се помогне на човек чрез отделянето на малка сума е едно от най-лесните неща, които можем да направим в днешно време“, смята той.

Всяка година Студентският съвет планува събитията, които ще организира. Благотворителните вечери са неизменна част от календара му. Те са утвърдени като едни от най-успешните мероприятия. „Винаги преди благотворителна вечер в Студентския съвет се наблюдава голям ентусиазъм“, споделя председателят на Комисията по социално-битовите въпроси на учащите. През годините инициативите са с различна насоченост и реализация. От 2008 г. насам всяка от тях се провежда под мотото „Аз помогнах“. Събраните средства за различните каузи са на обща стойност над 100 000 лв.

НЕДЕЛИНА ПЕНЧЕВА

Поглед отвътре

ЕКИП НА ВЕСТНИКА НА УНСС

Гергана КИРИЛОВА:

Искаме да се утвърдим и като културно средище

Кабинетът на ректора поддържа добрия публичен образ на нашия университет. Замисля и подготвя ежегодната кандидатстудентска кампания, а също и останалите важни за академичната ни общност събития. Отделите на дирекцията и техните задачи ни разяснява нейната ръководителка – Гергана Кирилова.

„Преподавателите и студентите са тези, които градят имиджа на университета“

Г-жо Кирилова, какво включва дейността на дирекция „Кабинет на ректора“? Кои са най-важните задачи, които изпълнявате?

– Определям дирекцията като „сърцето“ на университета. Звено за вътрешна и външна комуникация. Организацията на заседанията на най-важните управленски органи – Общото събрание, Академичния съвет, Ректорско-деканския съвет и Ректорския съвет, се осъществява именно от нашата дирекция. Всички документи, засягащи процесите в другите университетски звена, минават през нея за финален преглед и подпис от ректора.

Една от най-важните ѝ функции обаче е изграждането на положителния образ на нашия университет. Именно затова в дирекцията е създаден отдел „Връзки с обществеността и маркетинг“. В него имам щастието да работя не само с изключителни професионалисти, но и със съмишленици. Колегите от отдела са заети с организацията, отразяването и разпространението сред медиите на всички университетски събития, както и на тези, които се случват извън университета, но с участието на наши студенти и преподаватели. Отделът подпомага и кандидатстудентската кампания и работи за подобряване имиджа на УНСС сред студентите и кандидат-студентите и тяхната информираност. Протоколното обезпечаване на мероприятията, включително откриването на учебната година, празника на университета, кръгли маси, публични лекции и други такива също са наш ангажимент.

При нас се случват и организирането, и осъществяването на съвместни инициативи с дипломатически представителства в България и в чужбина, организацията на посещенията на ректора в чужбина според протоколните изисквания, извършването на необходимата координация с държавни органи в съответствие с нормативните разпоредби и организирането на срещите на ректора с чуждестранни делегации и висши длъжностни лица.

Важна наша задача е и да съхраняваме „паметта“ на университета. Отдел „Деловодство и централен архив“ са неразделна част от нашата дирекция. От три години работим с автоматизирана система за документооборот и създаваме дигитален архив. Сега сме си поставили за цел да направим и такъв фотоархив.

Като дирекция вие се грижите и за имиджа на нашия университет. Какъв е публичният му образ? С какво искате да се откроява навън? А сред студентите?

– Университетът ни има над 100-годишна история и установени традиции. Авторитетът на такъв тип институции зависи до голяма степен от ректора. Бих казала, че той е посланикът на УНСС сред обществото. Виждате, че дори в тези тежки години на пандемия, война и икономическа криза ние успяваме да запазим лидерската си позиция. Все повече кандидат-студенти избират нас. Това е оценката на публичния образ, който изграждаме и развиваме. Много от нашите преподаватели съчетават успешна кариера в частния или в публичния сектор с академичното си развитие. Студентите и организацията, която ги представлява – Студентският съвет, са активни млади хора с новаторско мислене и креативни идеи. Именно преподавателите и студентите са тези, които градят имиджа на университета. А нашата роля е да представим техните изяви и постижения по най-подходящия начин. Нещата се случват, защото всички ние, които работим в УНСС, приемаме университета като своя кауза и дом. А човек се чувства най-добре у дома, нали?

Добре е обществото да припознава нашите преподаватели като специалисти в различни области, учени и визионери. Тук се обучават най-добрите и мотивирани студенти, които имат невероятния шанс да се докоснат до тях и до историята на университета. Студентите знаят, че УНСС е трамплин за успешна кариера. Това е другата причина, която нарежда нашия университет на лидерска позиция.

Аз съм възпитаник на УНСС и още когато кандидатствах, знаех, че друга алтернатива няма. Днес виждам това и в очите на кандидат-студентите, с които се срещам по време на кампаниите ни.

Активно работите и за кандидатстудентската кампания. Какво ново предстои там?

– Под ръководството на ректора е създаден Консултативен съвет за кандидатстудентската кампания. Организационен секретар е проф. д-р Цветана Стоянова, зам.-ректор по институционално и бизнес сътрудничество и студентски политики. В Съвета участват още заместник-ректори, ръководители на катедри, преподаватели от различни специалности и колеги от други дирекции. Целта е и тази година да представим нашия университет по най-добрия начин пред кандидат-студентите с целия спектър от специалности.

Предстоят открити лекции пред ученици, много срещи в училища. И тази година ще посрещнем кандидат-студенти с Дни на отворените врати. Ние не сме сами в кампанията. Активно работим с колегите от дирекция „Учебна дейност“, дирекция „Информационни технологии“, с Междууниверситетския център за развитие на кариерата и със Студентския съвет.

През тази учебна година беше откроена още една дейност – провеждането на културни събития. Защо е важно университетът да организира и такива мероприятия?

– Следваме идеята на ректора да утвърдим университета като културно средище на територията на Студентския град. УНСС има потенциал за провеждане на театрални спектакли, музикални концерти, литературни четения, срещи с творци и други подобни изяви.

Даваме своя принос в подкрепа на българската култура, осигурявайки възможност на студентите да се докоснат до нови и стойностни произведения.

Вденя на откриването на учебната година в аула „Максима“ се състоя прожекция на новия български игрален филм „В сърцето на машината“ на режисьора Мартин Макариев. Алумни центърът стартира своята дейност с моноспектакъла на Камен Донев „Възгледите на един учител за всеобщата просвета“. За Коледа организирахме прожекция за децата на преподавателите и служителите на премиерния филм „Меко казано“ – пълнометражна анимация по приказката на Валери Петров с режисьор Анри Кулев.

Позволявам си да цитирам ректора, но в УНСС имаме и много творчески капитал. Под негов патронаж и с помощта на доц. д-р Елена Сименова организирахме художествено-творческа вечер под наслов „Духът прави силата“. Представихме и изложба на творци от нашия университет.

Успешно проведохме две издания на Седмицата на книгата. Гостуваха ни автори като Петър Стоянович, Анна Заркова, Васил Попов и други. Това е и възможност преподавателите да представят пред студентите най-новата си учебна литература.

Непознатото лице на „Студентите на годината“

Какво е общото между драматичния театър, шотокан карате-то, народните песни и помощта за другите? Това са областите на развитие на последните ни „Студенти на годината“. Победители в тазгодишното издание на конкурса са Севар Иванов, Теодора Тодорова, Весела Порчева и Лора Драганова. Те са наградени в категориите „Докторант“, „Спортист“, „Талант“ и най-новата – „Доброволец“. Разказват ни какво ги отличава и как са стигнали дотук.

Победител в новата категория „Доброволец“ на конкурса „Студент на годината“ е Лора Драганова от специалност „Международни икономически отношения на английски“.

ВЕСЕЛА ПОРЧЕВА,
специалност „Маркетинг“

С какво отличието „Талант на годината“ допринася за личностното развитие?

– За мен е чест да бъда избраната. Радвам се, че наградата беше връчена именно на българската народна песен. Мисля, че съм я заслужила, защото се занимавам професионално с народно пеене от 5-годишна. Имам спечелени над 100 отличия от национални и международни конкурси.

Какви са препятствията по пътя към наградата?

– В днешно време не е лесно да се занимаваш с народна музика, защото връстниците ни не я оценяват достатъчно. Народните песни имат сложна и богата орнаментика, което ги прави трудноизпълними. Костваше ми лишения в личен план. Като дете нямах свободно време за игра. Също така преди участия не си позволявах да приемам сладолед, пуканки и други дразнещи гласа храни и напитки.

Какво мислиш за обучението си в нашия университет? От полза ли са ти придобитите знания?

– Удоволствие е да уча маркетинг в УНСС. До този момент съм изключително доволна от преподавателите, които ни поднасят тежкия материал по интерактивни начини, например с презентации. За момента все още трупам знания в областта, които се надявам в бъдеще да ми бъдат от полза в професионален план.

Весела Порчева от специалност „Маркетинг“ е Талантът на годината. Фолклорното ѝ пеене е признато на национално и международно ниво.

ЛОРА ДРАГАНОВА,
специалност „Международни икономически отношения на английски“

Какво означава да правиш добро и трудна задача ли е то в забързаното всекидневие?

– За мен никога не е било в тежест да предлагам помощта си. Цялата доброволческа работа, която съм свършила до днес, ми отвори очите за това колко е приятно да помагаш на хората. Усмивките и радостта им зареждат сърцето ми с любов и щастие.

Коя е твоята кауза?

– Дарих 5 кг хартия за рециклиране по програмата „Стара хартия за нова книга“, за която с любов към природата прилежно събирах. Бях доброволец на Ултра крос триатлон „Лъвско сърце 2022“. Помагах на участниците, докато течеше състезанието. По време на проектите по програма „Еразъм +“, в които участвам, давам всичко от себе си, за да постигна успешно обучение в рамките на една седмица. Доброволно обяснявам на български и чуждестранни участници как протича дейността.

Ако имаш възможност да създадеш нещо, какво би било то?

– С удоволствие бих създала международна неправителствена организация с цел създаване на проекти за чуждестранен обмен или за осиновявания например.

Учиш, членуваш в ESN и в Еко клуба на нашия университет. Как намираш време за себе си?

– Първоначално се заех с доста задачи наведнъж, понеже мотивацията ми надминаваше свободното време. В рамките на няколко месеца си създадох рутина и сега намирам време за всичко, включително и за личен живот. В доброволческите организации създадох много приятелства. На такива събития винаги се срещам с нови хора. Това ме прави щастлива и така разпускам. Социалната среда определено ми харесва, защото се обединяваме групово с една цел – да помагаме на хората.

ТЕОДОРА ТОДОРОВА,

специалност „Международни икономически отношения“

Как се породи страстта на Спортиста на годината към шотокан карането?

– Започнах да тренирам едва на 4 г. По разкази на баща ми, който е и мой треньор, един ден съм застанала на вратата пред него и съм му казала, че няма да мръдна, докато не ме вземе със себе си на тренировка. Оттогава карането е начинът ми на живот. Колкото и да съм уморена, винаги намирам сили за една тренировка. Залата е любимото ми място. Там не мисля за нищо друго освен за момента. Имаше период, в който за малко да се откажа. Тогава треньорите изискваха много от мен и чувствах, че не мога да им го дам. Но после си спомних коя съм. Усилията на баща ми се отплатиха. Без него нямаше да съм толкова упорита, отговорна и самоуверена.

Кое е най-важното качество в това бойно изкуство?

– Отдадеността. Процесите в карането са бавни. За да надграждаш, трябва да си силен в основата. Без това очакванията ти за победи и развитие ще са разочарование. Трябва да обичаш карането и да си му напълно отдаден. А не да го приемаш само като научаване на няколко удара за самозащита.

В каква посока работиш, след като стана световен шампион?

– Тази година получих трети дан (черен пояс), а те са общо 10 на брой. Винаги има какво още да се желае дори и да си постигнал очаквания резултат. За вземането на черен пояс трябва да трениращ около 10 г. След това за следващия отново започваш от нулата. Всяко едно състезание ме е научило на нещо, което не съм знаела. Имам много какво да подобрявам. Аз съм доста амбициозна. На Световното първенство по шотокан карате тази година не успях да се преборя за златен медал. Но се завърнах с два сребърни и два бронзови. Амбицията ми за следващата година е да спечеля световен медал.

В бъдеще ще продължиш ли развитието си в карането?

– То е вид спорт и съответно е до време. Колкото и да искам да тренирам до последно, идва момент, в който вече нямаш същите качества като преди. Пиковият момент в карането е между 20- и 30-годишна възраст. Тогава си в най-добрата си форма. Следващата стъпка, след като спра да практикувам, е да стана треньор. Още щом дойдох в София, поисках да отворя свой клуб по карате. Но е много трудно да съчетаваш времето, което трябва да отделиш на себе си преди състезание, с това, което трябва да отдадеш на учениците си.

Спортист на годината е Теодора Тодорова от специалност „Международни икономически отношения“. Тя е шесткратен световен шампион по карате.

Доц. д-р Биляна Томова, научен ръководител на докторанта на годината, получи наградата от негово име. Севар Иванов е в Ню Йорк на специализация по програма „Фулбрайт“.

СЕВАР ИВАНОВ,

докторант в катедра „Медии и обществени комуникации“

Как постигна отличието „Докторант на годината“?

– Заслугата да получа наградата е изцяло на комисията. Изключително благодарен съм за това, че тази година са решили да ми я връчат. За мен винаги е било важно да давам най-доброто от себе си във всичко, което правя. Това е и основната причина да се захвана с нещо – провокира ме да се надграждам, като придобивам нови знания и умения. Наясно съм, че изкуствата и културата не са сред често срещаните теми в УНСС. Но в артмениджмънта са необходими знания както в областта на изкуствата, така и в тази на икономиката и управлението. Затова вярвам, че УНСС е правилното място за провеждане на докторантурата ми. Благодаря изключително много на научния ми ръководител доц. д-р Биляна Томова и на екипа на катедра „Медии и обществени комуникации“, който винаги ме е подкрепял в следването ми. През миналата година бях предложен от катедрата в същата категория. Тогава бях селектиран в топ 3. Радвам се, че тази година успях да донеса отличието в катедрата.

В момента специализираш в Ню Йорк по програма „Фулбрайт“. Какво те подтикна да се впуснеш в това приключение?

– Възможността, която се откри пред мен. Попаднах на реклама за кандидатстване в социалните мрежи и реших да я разгледам по-детайлно. Видях, че остават няколко дни до крайния срок, затова подадох единствено задължителните документи. Това наистина е невероятна възможност, която не очаквах. Осъзнах какво се случва чак след като пристигнах в САЩ. Приоритет за мен беше да намеря университет в Ню Йорк, тъй като голяма част от съвременните теории в управлението на изкуствата са формирани именно тук. Това е основната задача на специализацията ми – задълбоченото опознаване на моделите на дейност и управление на сценичните организации в САЩ, както и възможностите за адаптиране на добри практики към българската действителност.

Какво е сцената за теб като актьор – място за почивка или работа?

– Сцената заема голяма част от всекидневието ми – от работата ми като актьор през длъжността ми на зам.-директор по административните въпроси на ДТ „Никола Вапцаров“ – Благоевград, до заемането на мястото ми на зрител в театралния салон. Тя винаги е работа, независимо дали така я чувствам или не. При мен обаче, щом нещо е работа, значи, че си почивам, докато го правя. Отново има отговорност и напрежение, но по друг начин. Сцената е спасение, защото може да те накара да оцениш хубавите неща в живота си. Да ти помогне да преминеш по-леко през трудностите.

МАРИЯ ЧОЛАКОВА И РАЯ ВАТАШКА

Празник на книгата

1

Поради големия интерес от страна и на издателства, и на студенти се проведе второто издание на „Седмица на книгата“. Целта на изложението е да покаже на студентите най-новите учебници и научни трудове на университетските издателства, както и да популяризира четенето. В главния коридор на университета студенти и преподаватели имаха възможност да купят книги с до 50% отстъпка. А ето и творбите, които се представиха в хода на седмицата. Публиката имаше възможност да се срещне и да разговаря с авторите им.

Хит в Storytel

Платформата издател на аудио- и е-книги Storytel представи една от най-слушаните си български аудиокниги – **Мамник** на Васил Попов. С нея авторът печели първия конкурс за оригинален сценарий на аудиосериал Storytel Studio 2020. Различното при Попов е, че базира историите и героите си на митове и легенди от родния ни фолклор. В „Мамник“ се преплитат митологични, исторически и трилър мотиви и е използван местен диалект. Книгата вече е налична и в книжарниците.

Васил Попов разказа как идеята му идва в началото на пандемията през 2020 г., когато целият свят се затвори вкъщи. Книгата започва като аудиосериал в платформата Storytel, който е прочетен от Владимир Пенев. Едва след като претърпява успех, излиза и на хартия. Актьорът призна, че за него е било удоволствие да озвучи тази увлекателна история с интересни персонажи. Авторът от своя страна заяви, че не може да си представи друг да озвучава аудиосериала му.

1 На премиерата на една от най-слушаните аудиокниги у нас авторът даде съвети за публикуване за млади творци.

2 От този наръчник по публично говорене можете да научите какво да правите с ръцете си по време на презентация.

3 В сборника на ИДЕС е включен проф. д-р Димитър Добрев, втори ректор на нашия университет.

4 Сканирайте кода с телефона си, за да научите какви са новите роли на професионалните комуникатори в дигитална среда.

Попитахме Васил Попов какво би посъветвал младите творци за публикуването на произведенията им. Той ни отговори, че е важно да не спират да пишат, както и да не се отказват да участват в конкурси дори и темите да са напълно непознати за тях. „Това е едно от предизвикателствата за нас, авторите, да плуваме в непознати води. Аз самият съм участвал в много конкурси. Така успях да реализирам „Мамник“, допълни Попов.

Наръчник по меки умения

От **Лидер в презентациите** на Християн Стоилков можете да научите как да говорите пред публика и в други житейски ситуации, как да планирате изказванията си, как да ги структурирате така, че да задържите вниманието на публиката. Книгата отговаря и на въпроса какво да правите с ръцете си по време на презентация. Повече за автора ѝ, който е възпитаник на нашия университет, можете да видите в рубриката #Успелите на стр. 10.

2

За счетоводители

Сборникът **Институтът на заклетите експерт-счетоводители в България и неговите председатели (1931 – 1948)** беше представен от неговите автори – чл.-кор. проф. д. и. н. Иван Русев, проф. д-р Стоян Стоянов и доц. д-р Камелия Савова-Симеонова. А също и от рецензентите му проф. д. н. Пенчо Пенчев, ръководител на катедра „Политическа икономия“, и доц. д-р Антон Свраков. Той е плод на издателската дейност на ИДЕС. В него за първи път се представят ключови моменти от историята на института в България. Признат е и научният принос на проф. д-р Димитър Добрев, втори ректор на нашия университет.

3

4

За журналисти

Анна Заркова представи новата си книга **Свободни в словото**. В нея разследващата журналистка е събрала най-известните издирвания на седем свои колеги, както и личните им истории. Общото между героите е стремежът им да разберат истината и да я направят обществено достъпна. Сред тях са Асен Йорданов, създател на сайта „Биволъ“, и Николай Стайков, разследвал известните случаи с КТБ и „Осемте джуджета“. Двамата присъстваха на представянето на книгата пред студенти от катедра „Медии и обществени комуникации“. Модератор на събитието беше журналистът Емил Спахийски. Авторката сподели мнението си, изразено и в книгата, че цензурата се освобождава от неудобните журналисти, когато не може да ги опитоми.

5 Двама от героите в книгата, Асен Йорданов и Николай Стайков, присъстваха на представянето ѝ пред студенти от катедра „Медии и обществени комуникации“.

6 Книгата анализира ролята в развитието на държавата ни на една от най-противоречивите личности в историята ни.

5

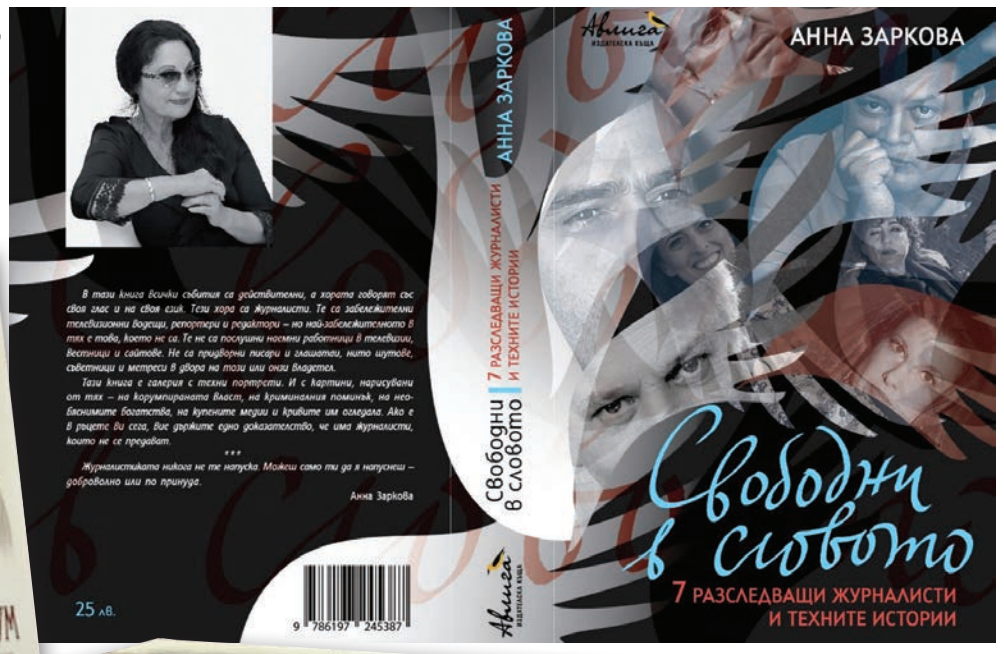

6

Книги на историческа тематика

Проф. д.и.н. Петър Стоянович, бивш министър на културата в правителството на Пламен Орешарски, представи книгата си **„Фердинандеум“**. Тя описва подробно първите 25 г. от управлението на цар Фердинанд, като разглежда различни области на развитие на България в периода 1887 – 1912 г. По това време родината ни от османска провинция става европейска държава. И този научен труд представи проф. Пенчев.

В книгата си **Публичният образ на Васил Левски.** Медийни полемики и обществени дебати проф. д. н. Ивайло Христов използва различен метод на изследване. Той проследява посмъртната съдба на Апостола в националното ни съзнание.

ВЛАДИМИРА АЛЕКСИЕВА

Новите комуникационни професии. Пътеводител в създаването на дигитално съдържание е колективна монография на доц. д-р Стела Ангова, ръководител на катедра „Медии и обществени комуникации“, гл. ас. д-р Мария Николова и гл. ас. д-р Иван Вълчанов. В нея авторите представят точките на пресичане в дигитална среда на задачите на журналиста, специалиста по връзки с обществеността и рекламиста. Също така систематизират новите роли в трите комуникационни професии. За целта са изследвали обяви за работа в областта на журналистиката, връзките с обществеността и рекламата.

Картографиране на дигиталното медийно съдържание. Практики за създаване на нов медиен наратив е друга колективна монография на доц. д-р Стела Ангова, доц. д-р Мартин Осиковски, доц. д-р Светла Цанкова, гл. ас. д-р Мария Николова, гл. ас. д-р Иван Вълчанов, д-р Георги Минев и други от катедра „Медии и обществени комуникации“. В нея авторите се съсредоточават върху откриването и проследяването на медийните формати, чрез които дигиталният разказ поставя нов етап в журналистиката. Разясняват основни термини като „конвергентна медийна среда“ и други.

Монографията **Залезът на свободния политически печат в България** на проф. д.н. Ивайло Христов отразява унищожаването на опозиционния ни печат в периода 1944 – 1947 г., както и последиците от това върху развитието на българската журналистика. Проф. Христов поясни, че е изследвал опитите за съсипване образа на демократичната политическа преса у нас, особено в периода след Първата световна война. Освен това иска да докаже на читателите, че езикът е най-яркият израз на българския характер и чрез него може да бъде проследена философията зад националната ни съдба.

#Успелите

Християн Стоилков за презентирането: „Това умение е като мускул, тренира се“

Завършил е предприемачество в УНСС. Към момента се изявява като консултант по публично говорене. Автор е на наръчника „Лидер в презентациите“, който представи по време на Университетската седмица на книгата.

Г-н Стоилков, как решихте да напишете книга?

– Исках да докажа, че презентирането не е талант, с който се раждаме. Това е умение, което всеки може да усъвършенства с времето. Отлагах проекта цели две години. Когато вече държах в ръцете си готовия продукт, се замислих, че това ми е дало повече опит и ме е срещнало с нови хора, които са помогнали книгата да се превърне в това, което е. Със сигурност времето, което отделих, много ù се отрази.

В университета винаги съм искал да съществува такъв наръчник. Какво по-добро от това да го създам самият аз в помощ на други студенти! Работата ми с различни хора много ми повлия, докато пишех. Причината е, че при всеки човек могат да се открият проблеми с презентирането. Исках да намеря решение за тях.

Вие самият винаги ли сте бил уверен да говорите пред публика?

– Със сигурност не. Докато учех в УНСС, когато трябваше да презентирам, бях от хората, които ще накарат друг да излезе вместо тях. А ако трябваше аз да го направя, понеже вече нямах избор, изпитвах огромен страх. Стомахът ми се свиваше, ръцете ми се потяха, гласът ми трепереше. Тези моменти бяха изключително неприятни за мен. Мислех си, че това е дарба и аз просто я нямам. Но животът е ироничен и ни поставя в ситуации, в които ни се налага да презентираме. В един момент се потопих в книги и курсове, защото трябваше да представям. Така разбрах, че мога да науча това умение. Като мускул, който тренираме, можем да добием спокойствие и увереност да говорим пред публика.

Кои известни оратори ви вдъхновяват?

–Първият човек, който много ми повлия, беше Брайън Трейси. Той е международен автор, говорител и треньор по говорене пред публика. Слушал съм лекции и на Тони Робинс, едно от водещите имена в тази индустрия. А Робин Шарма е уникално атрактивен лектор и писател.

Българинът, от който съм научил много и в чийто екип съм участвал, е Борис Христов. Той е изключителен професионалист, с най-голямата агенция в Централна и Източна Европа към момента. Ивелин Михайлов, предприемач с огромен бизнес, също много ми е помогнал.

Коя интересна история от ваша презентация обичате да споделяте?

–Наскоро бях гост-лектор в Техническия университет. Първата грешка, която допуснах, беше, че закъснях за презентацията си, което не бива да се прави. Все пак имах увереност, че когато отида, всичко ще е наред. Но не стана така. След като свързах лаптопа си с мултимедията, нищо не се визуализира. Имам опит, затова не се притесних. Казах си, че ще го оправя. Опитах, не стана. Реших да използвам лаптопа на преподавателя. Но когато го свързахме, отново не тръгна. Студентите ме чакаха, а аз не можех дори да свържа лаптопа си. А щях да говоря за презентиране. Започна да става иронично, и то на мой гръб. Трябваше да взема решение много бързо и оставих техниката. Имаше налични тебешири и дъска. Досега не бях преподавал така. Започнах и тебеширът се счупи. Трябваше веднага да изляза от тази ситуация. Пошегувах се, така че да се получи емоционален момент, приятен за аудиторията. Да видят, че мога да контролирам този хаос. Как да запазиш самообладание, след като са се случили няколко непредвидени неща? С опит в изнасянето на информация и със сигурност в собствените знания. Няма значение как ще презентираш – дали с мултимедия или на черна дъска. Зрителите трябва да получат своето. Казах на студентите да не ходят никъде, защото това, което ще чуят, ще им е много полезно. Че ще се справим по един или друг начин.

ВЛАДИМИРА АЛЕКСИЕВА

Валери Генов: Интересът към футбола предопредели житейския ми път

Срещаме ви с две личности, които носят отговорността да говорят пред публика всеки ден. Единият разказва за смелостта да преодолееш страха си. А другият показва как любимо хоби може да се превърне в професия.

Г-н Генов, кога беше първата ви среща с футбола?

– В началното училище физическото възпитание беше любимият ми час. Когато се случеше така, че да отпадне, изпадах в някакъв ужас. Със съучениците ми всеки ден излизахме на игрището в двора. Футболните врати бяха изрисувани на бетонна стена. Но емоцията, която изпитвахме, беше незаменима. Имах тефтерче, в което записвах головете, които съм направил през сезона. Коефициентът беше брой голове спрямо брой мачове. Като си водех бележки, можех да проследя кога мога да бъда вратар и кога трябва да се пусна по-напред в играта.

Дядо ми и моят баща имаха голямо желание да ме водят на мачове. Това ми доставяше такова удоволствие, че след време започнах да си вадя сезонна карта и да ходя с приятели. Спомням си една кутийка, в която като малък съхранявах билетите от мачовете, на които ходех. Пазя я и до днес.

Спортният журналист Валери Генов ни разказва за професионалния си път – от часовете по физическо възпитание в училище до редакцията на bTV. На снимката го виждаме с Дирк Койт, бивш футболист на „Ливърпул“.

Като почти всяко дете не съм и предполагал каква ще бъде моята професия. Но признавам, че интересът ми към футбола по някакъв начин е предопределил житейския ми път. Продължавам да играя с приятели. Когато не мога да присъствам на мачовете, които си организираме, съм разочарован и раздразнен.

Как избрахте нашия университет?

– От малък уча английски, испански и италиански. Навремето родителите ми преценихa, че е по-добре да инвестират в образование и езици. Признавам си, че при това тяхно решение се разплаках. Сега обаче съм им страшно признателен. Благодарение на тях днес прозорецът към света е широко отворен за мен.

Още през ученическите си години започнах да се вълнувам от отношенията между България и чуждите страни. Това ми даде посока за сферата на образованието ми. Избрах да запиша бакалавърска степен в УНСС в специалност „Международни отношения“. Истината е, че досега не съм се отказал да се занимавам с това. Обаче смятам, че са ми нужни повече години стаж и по-зряла възраст.

Как навлязохте в журналистиката?

– Обстоятелствата в живота ми се развиха така, че започнах стаж в БНТ. Колегите от редакцията се съобразяваха с лекциите ми, което беше благоприятно за мен. Трудностите дойдоха, когато записах магистърска програма по национална сигурност отново в УНСС. Тогава едно от най-големите предизвикателства беше дългият работен ден. Съчетавах лекциите с работа в сутрешния блок.

Първата ми среща със спортната журналистика беше през 2010 г. Никога няма да забравя заявката в базата на ЦСКА, на която отидох. Там имаше пресконференция с Любо Пенев. Оказа се, че той има специфичен стил на комуникация с журналистите. Признавам си, че тогава това ме изплаши.

Първата ми командировка беше през 2014 г. в Рим. Имаше мач между „Лацио“ и „Лудогорец“. Почувствах се като „хвърлен в дълбокото“, защото трябваше да разчитам на себе си. В чужбина се спазват различни правила. Там трябва да се впишеш в цялостната обстановка и едновременно с това да работиш качествено. За мой късмет по време на това пътуване успях да разкрия емоциите на футболист, който до момента не беше проявявал слабост на терена или извън него.

В знак на благодарност през същата година получих възможност за командировка в Бразилия. Този път обаче бях съвсем сам в чужбина за 10 дни. Дори местните възкликваха с учудвания като „хм, куражлия“.

Кои правила от работата използвате и в личен план?

– Аз несъзнателно пренасям работата си вкъщи. Докато стоя под душа например, си мисля кой да бъде следващият гост в студиото на „Шампионска лига“. Обаче съм пренесъл и дисциплината в личен план. Когато пътувам, за да релаксирам, планувам какво точно ще правя. Искам всичко да е организирано, което понякога е дразнещо за околните. А дори и за самия мен. Научил съм се да бъда прекалено последователен благодарение на работата ми, което всъщност е хубаво качество.

НЕДЕЛИНА ПЕНЧЕВА

УниСпорт

Наши студенти спечелиха титли в четири състезания

Целта на ежегодните Национални университетски шампионати е да се излъчат индивидуални и отборни победители при мъжете и жените. На тазгодишното издание нашият университет зае първите места във футзала при мъжете, бадминтона при жените и спортното ориентиране и се нареди втори във футзала при жените и шахмата. Проследяваме как преминаха различните надпревари. А треньорът и капитанът на отбора ни по ориентиране ни запознават с този спорт.

Мъжкият ни отбор по футзал спечели титлата на тазгодишните НУШ.

Отборът ни по бадминтон е шампион.

Футзал

Титлата спечели мъжкият ни отбор с треньор доц. д-р Иван Стоилов, ръководител на Спортната ни катедра и организатор на турнирите по футзал. В груповата фаза нашите състезатели надиграха Нов български университет и Бургаския университет. На 1/4 финала те се справиха и с отбора на Югозападния университет. А на полуфинала срещу Техническия и на финала срещу Софийския университет вкараха общо 18 гола. Кристиян Даракчиев и Даниел Атанасов спечелиха индивидуалните награди на турнира „Най-добър вратар“ и „Най-полезен състезател“. В него участваха общо 16 висши училища.

А женският ни отбор, отново с треньор доц. Стоилов, стана вицешампион. Надпреварата се проведе в два дни в СК „Бонсист“. В груповата фаза състезателките ни спечелиха и двете срещи срещу отборите на Академията на МВР и УАСГ. Това ги изпрати на полуфинал срещу отбора на Пловдивския университет. След второто полувреме победихме с резултат 3:1. На финала обаче се изправихме срещу Националната спортна академия и загубихме с 2:1. Въпреки това Ебру Дурмушали и Айсел Мехмедова получиха индивидуалните награди на турнира „Голмайстор“ и „Най-добър вратар“.

Бадминтон

Нашият отбор по бадминтон с треньор ст. преп. д-р Екатерина Тошева получи шампионското отличие при жените. Негов капитан е Габриела Стоева, която заедно със сестра си Стефани по-рано тази година за трети път спечелиха титлата за женски двойки на Европейското първенство. В шампионата участваха повече от 80 студенти от 8 висши училища от страната.

Шахмат

Нашият университет спечели второ място в отборното класиране. В шампионата на АУС „Академик“ се включиха 42 състезатели от 9 висши училища. Играта се проведе в седем кръга по така наречената Швейцарска система. След поредица от оспорвани срещи изравнихме НСА с 14 т. Това наложи да се изиграят две допълнителни срещи. На тях нашите момчета Кристиан и Антон Славейкови победиха студентите от Академията. Така отборът ни с треньори Стефан Добрев и Иво Христов зае второ място след този на СУ. За малко Кристиан Славейков не спечели индивидуалното класиране. Това щеше да ни донесе и първото отборно място.

Спортно ориентиране

Нашият университет спечели първо място в отборното класиране. Състезанието се проведе в два дни. През първия се минаваше средна дистанция в „Драгалевци“. А през втория ден – спринтова дистанция близо до старата телевизионна кула в Борисовата градина. По думите на треньора ст. преп. д-р Венцислав Йорданов трасето там се минава по-бързо, понеже е с дължина около километър.

Както всяка година, и през тази конкуренция не липсваше. Освен това теренът на Витоша беше труден въпреки хубавото време, което посрещна състезателите. Това обаче не затрудни особено нашия отбор. Състезанието беше оспорвано до самия си край. Терените на двете дистанции се различаваха драстично. Стефан Куртев, капитанът на отбора ни, сподели, че този на дългото разстояние е бил доста стръмен. Заради това е имало е повече възможности за грешки. И такива са допуснали всички бегачи.

През втория ден теренът беше равнинен, което означава по-бърз за минаване. Там не се допуснаха грешки. Стефан Куртев призна, че догонването на състезателя преди него е било по-трудно. След първия етап нашият отбор излезе начело с разлика от три минути. Това е много важно за втория етап, на който общото време на НСА е само с няколко секунди по-слабо от нашето. Капитанът отдава успеха на отбора при преминаването на двата етапа на добрата подготовка и натрупания през годините опит. Най-доброто индивидуално класиране от нашите представители е неговото. Той се класира на шесто място на средната дистанция и на четвърто на спринта. Това изигра важна роля за класирането ни в отборното състезание.

Целта на спортното ориентиране е посредством карта и компас да се открият всички обозначени места. Те са разположени в пресечени точки в планинска местност. Както при повечето спортове, резултатите от индивидуалните класирания образуват отборните. По думите на д-р Йорданов дисциплината е изключително комплексна. „Състезателите от другите висши учебни заведения са изключително силна конкуренция“, отбеляза треньорът.

Той подчерта колко е трудно да се качиш на призовата стълбица в този спорт. За да го практикува успешно, човек трябва да има добра издръжливост, да умее да се ориентира в пространството и да работи с карта и компас. Предимство е, ако може да мисли и действа под напрежение и голяма умора.

Студентите, проявяващи интерес към спортното ориентиране, могат да се свържат с д-р Йорданов на имейл vyordanov@unwe.bg. Той ще ги включи в тренировките на отбора, които се състоят в бягане и бързи изкачвания в планинска местност. Начинаещите обаче започват от работа с компас и откриване на по-лесни точки.

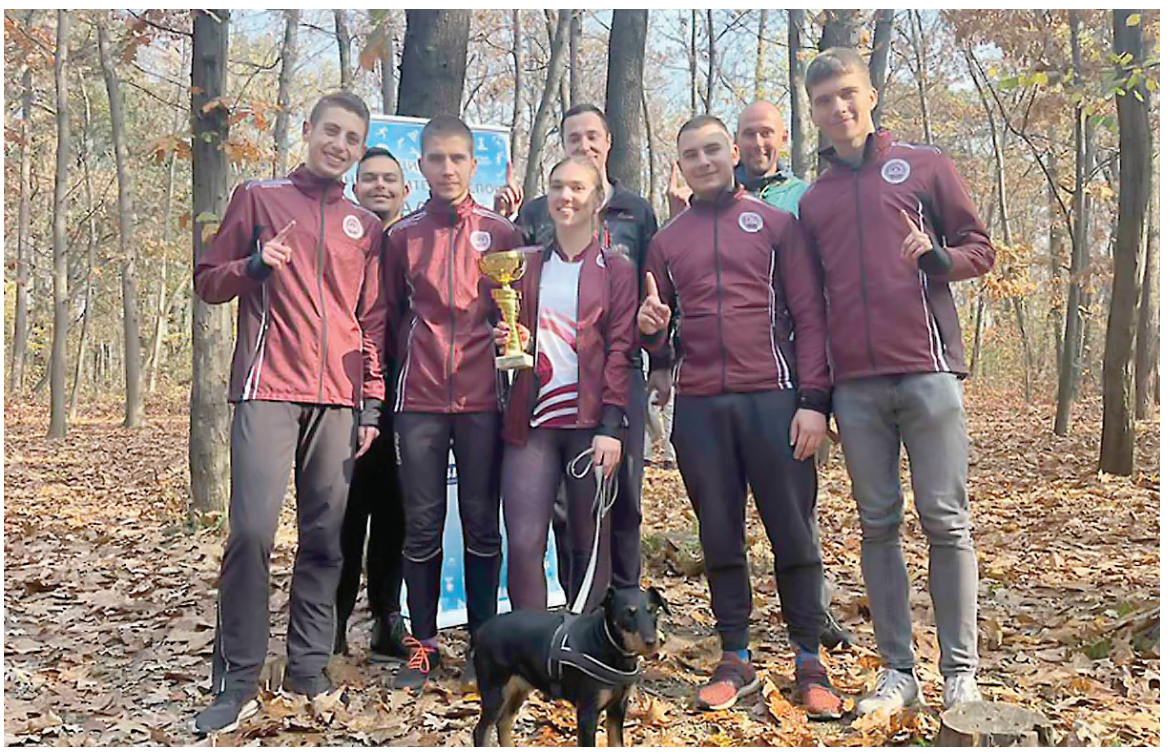

Първи сме и в отборното класиране по спортно ориентиране.

ЗОРНИЦА ЦЕКОВА

Бързо, лесно, вкусно – мисията възможна?

За да работи правилно умът, му е необходима разнообразна и здравословна храна. Някои студенти предпочитат да се хранят в стола. На други им допадат сандвичите от павилиона в двора. Важно е за всеки да има по нещо за хапване, че от много учене се огладнява.

Но дали имаме достатъчно варианти за хранене, когато сме в университета? През тази година лавката на първия етаж затвори врати. Остават стол-ресторантът и вендинг машините в коридорите, павилионът на входа на двора и магазинчетата наоколо. От тези опции столът е единственото място, което предлага сготвена храна. Но има нелеката задача да угоди на вкуса на 16 000 души. Доколко се справя с това предизвикателство?

Попитахме студентите къде се хранят, дали ястията им допадат, както и какво е мнението им за стола и вендинг машините. Разговаряме с Александра Чакърова от първи курс, специалност „Право“, с третокурсника от специалност „Бизнес икономика“ Александър Стоянов и с Паолина Петрова от трети курс, която учи „Маркетинг и стратегическо планиране на английски език“.

Опашката пред стол-ресторанта е голяма, но намалява бързо.

Празното помещение на единствената лавка в сградата на университета

Александра Чакърова държи посудата в стола да не замърсява природата.

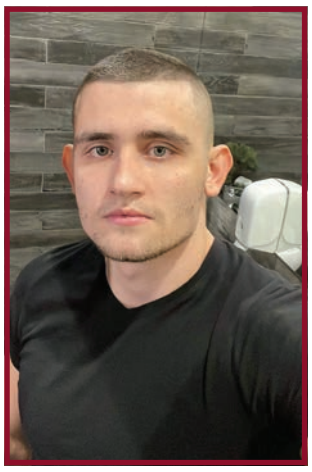
Александър Стоянов за стола: „Готви се вкусно, но стават големи опашки.“

Паолина Петрова е забелязала редица неизправности във вендинг машините.

Къде хапвате, когато сте на лекции?

Александра Чакърова: Ако имам дупка между часовете по обяд и няма голяма опашка, се храня в стола. А когато нямам достатъчно време, си вземам нещо отвън.

Александър Стоянов: В стола на университета.

Паолина Петрова: В стола.

Какво мислите за стола?

А. Ч.: Като цяло съм доволна от храната. Но понякога таблите не са добре почистени и има трохи по тях. Осъзнавам, че ако посудата е метална, ще е по-трудна за поддържане и ще създава повече работа на персонала. Но пластмасовите съдове и прибори замърсяват природата, защото са трудни за разграждане. А доста хора се хранят в университета и боклукът, който създаваме, също не е малко.

А. С.: Готвят вкусна и разнообразна храна. Но стават големи опашки и невинаги имам достатъчно време да се храня там.

П. П.: Предлага здравословни ястия и е удобно място за хранене с приятна обстановка. Единствено неприятни са дългите опашки от студенти, губят време.

Има ли достатъчно места за хранене в района?

А. Ч.: Да. И храната е разнообразна. Повечето колеги успяват да намерят нещо, което да отговори на вкуса им.

А. С.: Има достатъчно алтернативи като магазините наоколо. Но за жалост лавката вътре затвори и останаха само столът и вендинг машините.

П. П.: Няма много места за хранене. Възможностите на територията на университета са само столът и павилионът при външния вход.

Полезни ли са наличните варианти?

А. Ч.: Като цяло храната в университета отговаря на разбиранията ми за „здравословно“. Но в стола няма достатъчно пилешко месо. А то е добър източник на протеини. Също така десертите са твърде калорични и с високо съдържание на захар.

А. С.: Има какво да се желае. Но специално храната в стола не е прекалено мазна и има витамините, от които се нуждаем.

П. П.: Единствено в стола може да се закупи здравословна храна. Павилионът предлага предимно сандвичи.

Ползвате ли вендинг машините в коридорите?

А. Ч.: Те остават почти празни в по-късните часове. Предполагам, че е нормално, имайки предвид колко много хора ги ползват през деня. Иначе храните в тях са разнообразни. Но ще е добре да има и нискокалорични алтернативи. Аз не пия нищо от кафе машините. Но когато ходя до тях с приятелки, забелязвам, че често има проблеми. Не приемат монети, не пускат напитка или бъркалка, бутонът за коригиране на захарта не работи.

А. С.: От тях си купувам само вода. Рядко вземам нещо друго, защото се храня в стола.

П. П.: Използвам ги, но не съм особено доволна. Разнообразието от продукти е много малко. Някои от тях не могат да се вземат, защото съответният ред просто не работи. Не приемат двулевки, гълтат банкноти. Машините за напитки не всеки път са заредени с кафе и какао и в повечето случаи не пускат бъркалки.

Потърсихме управителката на стол-ресторанта в университета Росица Янкова за коментар относно разнообразието на храната и увеличението на цените. От нея научихме, че най-натовареното време е между 11,30 и 14,30 часа. Според Янкова персоналът успява да овладее положението: „Справят се. Понякога става струпване, но няма как иначе.“

Тя каза още, че от тази година има ръст на цените с около 5% заради инфлацията. А повишение на субсидията, от която студентите могат да се възползват, не може да се предвиди, защото зависи от държавата. От септември тази година тя е увеличена от 5 на 7 лв. на ден. Когато закупуват храна от стола на университета, от сметката на студентите се приспадат по 3,50 лв. Те имат право да се възползват от това намаление два пъти дневно.

Попитана за разнообразието на храната, Росица Янкова отговори, че заведението в университета прилича по-скоро на „ресторант за бързо хранене“ и всеки ден се предлага асортимент от над 20 блюда. А като алтернатива на пластмасовите прибори, които се употребяват в големи количества, управителката ни увери, че в най-кратък срок столът ще премине на метални вилици и ножове. И вероятно ще се използват разградими или порцеланови чинии.

ВИКТОРИЯ КУНЕВА

Вестник на УНСС
Издание на Университета за национално и световно стопанство

РЕДАКЦИОННО КАРЕ

ГЛАВЕН РЕДАКТОР Марина МИРЧЕВА
КОНСУЛТАНТ гл. ас. д-р Илия ВЪЛКОВ

РЕДАКЦИОНЕН ЕКИП
Айлин ДРИКОВА
Мария ЧОЛАКОВА
Рая ВАТАШКА
Неделина ПЕНЧЕВА
Симона БАБАЛИЙСКА
Стефан БОРИСОВ
Владимира АЛЕКСИЕВА
Зорница ЦЕКОВА
Виктория КУНЕВА

ГРАФИЧЕН ДИЗАЙНЕР
Огнян ВАТЕВ

КОРЕКТОР
Цвета НИНКОВА

Автори са студенти от специалностите „Медии и журналистика“ и „Медия икономика“, катедра „Медии и обществени комуникации“

vestnikunss@unwe.bg